



Những Thay Đổi ở Tuổi 73

Trần Văn Giang

Tôi, Trần Văn Giang, bắt đầu bước vào tuổi 73. Đã về hưu được 4 năm vì lý do sức khỏe (tạm gọi là "4 Cao": Cao đường, Cao máu, Cao mỡ và Cao niên!). Tôi xin ghi lại những thay đổi của tôi bắt đầu từ buổi đầu của tuổi Thất Thập để chia sẻ cùng quý vị tuổi trẻ hơn, cũng như già hơn tôi. May ra những dòng sau đây đóng góp thêm được vài hòn sạn vào trong cái sàng trí tuệ và khôn ngoan của cuộc sống,

1. Tôi đã thay đổi. Tôi không còn nghĩ là tiếng nói hay quan điểm của tôi quan trọng nữa. Tôi đã viết trên 500 bài với đủ các vấn đề, phần lớn là các đề tài chống Cộng tới cực đoan. Nhìn lại, vì các lý do riêng ở cuộc sống trên đất tạm dung, có rất ít người quan tâm và nhiều khi tôi còn bị chỉ trích là chỉ làm chuyện "tào lao." Dân Việt ngàn năm vẫn là dân Việt, nhưng chế độ Công sản y như tã lót, sẽ phải bị thay không sớm thì muộn. Tôi không hề trở cờ, nhưng không tiếp tục đóng cao tiếng nói chống Cộng nữa. Chính nghĩa là của chung, không phải của một vài người như tôi. Tôi để mọi người tự nhận ra.
2. Tôi đã thay đổi. Ngoài việc yêu thương Bố Mẹ (cả hai đã mất lâu rồi!), anh em, vợ con và chó mèo nuôi trong nhà, tôi bắt đầu để ý và yêu thương chính bản thân của tôi hơn: quan tâm về vấn đề sức khỏe trong việc ăn uống, nghỉ ngơi, đi bộ mỗi ngày... (hàng tuần tôi cũng không quên mua vài đồng "lottery" thử thời vận tuổi già!). Sức khỏe của tôi dù không khá hơn, nhưng cũng không tệ hơn! That is a big improvement!?
3. Tôi đã thay đổi. Tôi không còn lên tiếng (qua Social Media) sửa sai bất cứ ai dù cho tôi thấy là họ đã sai rõ ràng (!) Đối với tôi bây giờ, làm cho người khác toàn hảo hơn không phải là nhiệm vụ của tôi. Tôi thấy sự hòa thuận còn quý hơn là sự toàn hảo.
4. Tôi đã thay đổi. Tôi không ngót và rất rộng rãi khen ngợi những thành quả lớn hay bé của mọi người thân quen chung quanh. Cố gắng làm cho họ phần khởi thêm và như thế cũng làm tôi vui hơn.
5. Tôi đã thay đổi. Tôi không còn tức giận hay nổi nóng khi có người nói xấu tôi vì họ tưởng tôi ganh đua với họ. Thực ra, tôi không còn sức lực để ganh đua với ai hết trơn hết trọi. Tôi đã từ bỏ tất cả các ganh đua từ lâu rồi hề!
6. Tôi đã thay đổi. Tôi không quan tâm hay mắc cỡ về chuyện vẫn mặc quần áo cũ, mang giày dép cũ, lái cái xe cũ (xe của tôi đã 12 tuổi và chạy trên 125 ngàn miles). Tôi thấy tư cách quan trọng hơn là bề ngoài.
7. Tôi đã thay đổi. Tôi hoàn toàn tránh nhắc nhở người già về việc họ nói những câu chuyện mà tôi đã nghe họ nói nhiều lần rồi. Những câu chuyện lặp lại như vậy giúp trí nhớ của họ sống động hơn, tránh được vấn đề lú lẫn.
8. Tôi đã thay đổi, Tôi không còn thấy xấu hổ hay giận hờn nếu có người nói là tôi sai. Sự sai lầm của tôi làm tôi thấy gần gũi với họ hơn (I feel more human!).
9. Tôi đã thay đổi. Tôi không còn mặc cả về 15-20 xu với các bà mẹ bán rau, trái cây trước các chợ Việt Nam. Vài chục xu không thể làm lũng ngân sách gia đình tôi, nhưng có thể giúp nhưng người nghèo buôn thúng bán bưng kiếm thêm chút bạc các nuôi gia đình.
10. Tôi đã thay đổi. Tôi cũng không còn thương lượng khất khe, sát ván về giá cả "estimate" với các ông thợ sửa xe, thợ sửa ống nước... vì họ làm được những việc mà tôi không tự làm lấy một mình được.
11. Tôi đã thay đổi. Tôi cho "Tip" rộng rãi hơn tại nhà hàng ăn, tiệm hớt tóc... Tôi thấy họ cười nhận vui vẻ hơn và tôi hiểu rằng công việc của họ vất vả hơn đời sống của tôi.

12. Tôi đã thay đổi. Tôi nhận thấy cái tâm trạng “bị mất mặt” không quan trọng bằng chuyên phải “duy trì tình thân.” Tôi không hề phải sống cô đơn.

13. Tôi đã thay đổi. Tôi đang sống những ngày còn lại như ... “những ngày còn lại” - Những ngày rất quý báu của cuộc đời.

Ngày biến thành tuần lễ rồi thành tháng, thành năm... Thời gian tiếp tục thay đổi giống như tôi thay đổi. Tôi cảm thấy cuộc sống của tôi thoải mái, hạnh phúc hơn với những thay đổi kịp thời này.

Quý vị có những thay đổi gì hay không nhỉ?

Trần Văn Giang
Orange County, Oct. 6, 2022